บุคคล 5 ประเภท ที่ใคร ๆ ก็ส่ายหน้า ...ขออย่าให้เกิดมีที่สังคมเราครับ

นำเสนอเมื่อ : 22 เม.ย. 2552

เป็นมนุษย์ก็สุดดีที่มีศีล อยากให้คนยลยินกลิ่นศีลต้องมีศักดิ์ แห่งความเป็นมนุษย์

คนที่ไม่มีใครชอบ

คนเรานั้นไม่ว่าจะเก่งเลอเลิศปานใด จะหล่อจนไม่มีใครทาบ หรือสวยจนไม่มีผู้ใดเทียบ
จะรวยสุดขอบฟ้าหรือจนจมดิน
ทุกคนจำเป็นต้องคบหาสมาคมหรือทำงานร่วมกับคนอื่น เพราะคนเราเป็น “**สัตว์สังคม**” อันมีความหมายว่าต้องสามารถอยู่รวมกับคนอื่นๆ สิ่งมีชีวิตอื่นๆ ได้ จึงจะมีชีวิตที่เป็นสุขได้ การต้องอยู่รวมกันนี่เองทำให้คนต้องสร้างมาตรฐานวัฒนธรรม ความประพฤติต่างๆ ซึ่งอาจจะต่างกันไปในแต่ละสังคม แต่ละมาตรฐานเหล่านี้ก็เพื่อให้ทุกคนอยู่รวมกันได้ ปรับตัวเข้าหากันได้ และได้รับการยอมรับจากคนอื่นๆ รอบข้าง
เพื่อการยอมรับจากคนอื่นทำให้ต้องลดความเห็นแก่ตัว
เก็บงำสัญชาติญาณบางอย่าง
ไม่ทำอะไรตามอำเภอใจถ้าสิ่งนั้นทำไปแล้วจะเป็นเหตุให้คนอื่นเห็นว่าผิดไปจากมนุษย์อื่น หรือเป็นพิษเป็นภัยแก่คนอื่น อย่างไรก็ตาม
คนบางประเภทแม้จะไม่ทำอะไรผิดไปจากมาตรฐานระเบียบของสังคม แต่คนรอบข้างก็ไม่ค่อยอยากเข้าใกล้หรือคบหาสมาคมด้วยอยู่ดี แม้ไม่มีกลิ่นตัวก็ตาม

ประเภทแรก คือ พวก “ก้าวร้าว”

พูดจาแต่ละทีชอบกระทบกระแทก พูดทีไรได้แต่ศัตรู ยามแซวในวงเพื่อนก็แซวไม่เข้าหู นั่งคุยกันกับเพื่อนว่าเย็นนี้จะไปฉลองที่ไหนกันดีเพื่อนคนหนึ่งออกความคิดเห็นว่า
“ไปกินร้านเจ๊หวานปากซอยอาหารอร่อยราคาไม่แพง ไม่คิดค่าเปิดขวด”
คนประเภทนี้ถ้าไม่เห็นด้วยแทนที่จะบอกว่า “ไปกินสวนอาหารทะเลเผ่าดีกว่า ฉลองกันทั้งทีเปลี่ยนบรรยากาศบ้างดีกว่า” กลับบอกไปว่า “กินทำไมร้านเจ๊หวาน ร้านอาหารจับกัง หาร้านมีระดับหน่อยไม่ได้หรือไง” พูดแบบนี้แหละครับ
คนที่ร่วมคุยในวงเกิดอาการอยากแยกย้ายไปกินบ้านใครบ้านมันขึ้นมาทันที
ประเภทต้องให้ฉายาว่า **“เข้าวงไหน แตกวงนั้น”**

ประเภทสอง คือ พวก “ไม่ฟังใคร”

คนประเภทนี้รู้ไปหมดทุกอย่าง ทั้งที่บางอย่างไม่รู้จริงยังบอกว่ารู้ไว้ก่อน คนจำพวกนี้คิดว่าตัวเองเก่งกว่าคนอื่นเสมอ ถูกเสมอทุกเรื่อง ใครแหยมไปแสดงความคิดเห็นขัดคอ หรือวิพากษ์วิจารณ์เข้ามีสิทธิ์ถูกตีความว่าเจตนาไม่ดีหรืออิจฉาริษยาเข้าไปนู่น ฉะนั้นผู้ที่จูบปากคนประเภทนี้ได้ จะต้องประจบประแจงก่อนเชลียร์เยี่ยม ยกยองยกยอ นับน้อมเขาไว้อาการแบบนนี้เป็นอาการที่เป็นอันตรายอย่างยิ่ง โดยเฉพาะคนที่เป็นผู้บริหาร ผู้บริหารที่เข้าขายแบบนี้พังมาเยอะแล้ว ยามที่เป็นมักไม่รู้ตัวกว่าจะรู้ตัวก็พังไปเรียบร้อยแล้ว

ประเภทสาม คือ พวก “ผูกขาด”

คนประเภทนี้ไม่นึกถึงหัวอกคนอื่น
จะพูดกับใครก็ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้กับคนอื่นได้พูด เวลาคุยกันในวงเพื่อนก็ดี หรือในวงประชุมเพื่อการงานก็ตาม
คนประเภทนี้ยังสามารถแสดงอาการผูกขาดได้อย่างตลอดลอดฝั่ง ไม่คิดว่าคนอื่นเขาก็มีความเห็นจะพูดบ้าง ปล่อยให้คนรวมสนทนานั่งทำตาปริบ ๆ ฟังอย่างเดียว รับรองว่าคุยกันได้ไม่นาน (ถ้าไม่โดนบังคับ) วงจะค่อย ๆ ร่อยหรอลงไป เหลือแต่คนที่หนีไม่ทันกับคนที่ยังพอทนฟังได้

ประเภทที่สี่ คือ พวก “ขัดขวาง”

พูดง่าย ๆ คือ พวกประเภทขวางโลก
คนประเภทขวางโลกนี้ไม่ได้หมายความว่าเป็นคนชอบมีความเห็นไม่เหมือนคนอื่น ๆ การมีความเห็นที่แตกต่างกันเป็นเรื่องธรรมดา
แต่ประเภทขวางโลกนี้จะเป็นอีกแบบคือ ปล่อยให้คนอื่น ๆ เขาคุยกันไปจนเกือบจะเสร็จสิ้นสรุปความกันอยู่แล้ว คอยพูดโพล่งออกมาขัดคอไปอีกทางหนึ่งจนเขาต้องหันกลังมาคุยกันใหม่เหมือนเริ่มต้นใหม่ อย่างเช่น เขาคุยกันว่าจะเช่ารถตู้ไปพักผ่อนที่พัทยา 3 – 4 วัน คุยกันไปเรียบร้อยเสร็จสรรพแล้ววาจะพักที่ไหนใครจะไปหาเช่า ห้องพัก ใครจะไปติดต่อรถเช่า ใครจะเตรียมอาหารการกิน
คนประเภทนี้คอยโพล่งออกมาว่า “อย่าไปเลยทะเล วัน ๆ ไม่รู้จะไปไหน เล่นแต่น้ำทะเล 3-4 วัน เบื่อจะแย่ ไปเที่ยวภูเขาน้ำตกกันจะดีกว่า” เล่นเอาคนทั้งวงอารมณ์สะดุดกันหัวทิ่ม แล้วต้องหันมาคุยกันใหม่หมด จนในที่สุดก็ไปทะเลเหมือนเดิม

ประเภทห้า คือ พวก “ไม่รักษาคำพูด”

คนที่ไม่รักษาคำพูด เป็นคนมีนิสัยคด มีอาการหลอกลวงให้หลงลวงให้ตายใจ วาจาไม่ตรงกับกิริยา แม้กิริยากับวาจาก็ไม่ตรงกับใจ

ใจคิดอย่างหนึ่งปากพูดอย่างหนึ่ง กิริยาท่าทางก็ไปอีกอย่างหนึ่ง
เข้าทำนองลับลมคมใน คดในข้องอในกระดูก หน้าซื่อใจคด หน้าเนื้อใจเสือ
หน้าไหว้หลังหลอก หรือข้างนอกสุกใสข้างในเป็นโพรง เข้ากับภาษิตที่ว่า
“ไม้ที่ถูกทิ้งลอยน้ำมา

ยังดีกว่าคนบางคนที่พูดไม่จริงเสียอีก” หรือคติโบราณว่า

คบหน้าเนื้อใจเสือนั้นเหลือคบ

ข้างนอกพบหวานไซ้แต่ในขม

มะนาวเกลี้ยงก็ไม่ล้นเท่าคนกลม

เร็วกว่าลมเหลี่ยมลบตลบตะแลง

อย่างไรก็ตาม คงไม่มีใครดีไปเสียหมดทุกเรื่อง
เพียงแต่ว่าเราควรต้องตระหนักในตนเองให้รู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้จักกาลเทศะ
รู้จักดูบรรยากาศ รู้จักดูความเห็นส่วนใหญ่
เราจะได้ไม่เป็นประเภทใดประเภทหนึ่งใน 5 ประเภทที่กล่าวมาข้างต้น

.....

ขอบคุณครับ

****